

Joulun kyneleet

Sävellys: Erkki Kärkkäinen

Sanat: Erkki Kärkkäinen

Joulun kyyneleet

Joviimeiset varjot nuo vaeltavat pois,
pois jo pilviset peittehet siirtyy.
Kuin viestiä meille taivaista tois',
joka uutena mielihin piirtyy.
Tuo kirkkahin tähtönen taivaalla vaan
taasen kaikille kansoille loistaa.
Tähden alla viestiä kuunnellen saan
ehkä murheita mielestä poistaa.

Näin jouluna kaikki nyt kuunnella saa
tuota syntymäviestiä suurta,
sen riemua meille kerrottavaa,
joka käy yli kaikelta muulta.
Ken löytäen viestin nyt lahjaksi tois',
sulosoituina kauaksi kantain.
Viestin vanhan uudelleen kertoa vois',
paljon kaikille anteeksi antain.

Vain hetkisen mieleni heltyen saa
ilonkyynelin kiitosta kantaa.
Taas aatokset vievät eilisen taa
vielä huoliin, min huomina antaa.
Ilonkyyneleet kohta jo kuivuvat pois,
mielen murtava murheeni täyttää.
Surun suuren kyynelin kastella vois,
minkä maailma huomenna näyttää.

Jo vierelle varjot nuo vaeltavat saan,
ylle pilviset peittehet kulkee.
Kuin kirkkaimmat tähdet sammuvatkaan,
kuinka suun hymyn hyytää ja sulkee.
Taas kohdata arki, tuo entinen vain,
vielä auki on arkiset haavat,
kunnes aika taas uusi on kohdallain,
uudet viestit taas ilmoille saavat.

JOULUN KYYNELEET

Rauhallisesti sitoen

Teksti ja sävel Erkki Kärkkäinen 1999

Jo vii - mei - set var -
 Näin jou - lu - na kaik -
 Vain het - ki - sen mie -
 Jo vie - rel - le var -

jot nuo vael - ta - vat pois, pois jo pil - vi - set peit - te - het siir -
 ki nyt kuun - nel - la saa tuo - ta syn - ty - mä - vies - ti - ä suur -
 le - ni hel - ty - en saa i - lon - kyy - ne - lin kii - tos - ta kan -
 jot nuo vael - ta - vat saan, yl - le pil - vi - set peit - te - het kul -

tyy - Ku - in vies - ti - ä meil - le tai - vais - ta tois',
 ta, sen rie - mu - a meil - le ker - rot - ta - vaa,
 taa. Taas aa - tok - set vie - vät ei - li - sen taa,
 kee. Kuin kirk - kaim - mat täh - det sam - mu - vat - kaan,

Hm C Am G

jo - ka uu - te - na mie - li - hin piir - tyy. Tuo kirk -
 jo - ka käy y - li kai - kel - ta muul - ta. Ken löy -
 vie - lä huo - liin, min huo - mi - nen an - taa. I - lon - kyy -
 kuin - ka suun hy - myn hyy - tää ja sul - kee. Taas koh -

Dm E Am C E

ka - hin täh - tö - nen tai - vaal - la vaan taa - sen kai - kil - le kan -
 tä - en vies - tin nyt lah - jak - si tois', su - lo - soin - tui - na kau -
 ne - leet koh - ta jo kui - vu - vat pois, mie - len mur - ta - va mur -
 da - ta ar - ki, tuo en - ti - nen vain, vie - lä au - ki on ar -

C Am C F

soil - le lois - taa. Täh - den al - la vies - ti - ä kuun -
 ak - si kan - tain. Vies - tin van - han uu - del - leen ker -
 hee - ni täyt - tää. Su - run suu - ren kyy - ne - lin kas -
 ki - set haa - vat, kun - nes ai - ka taas uu - si on koh -

G C E C

nel - len saan eh - kä mur - hei - ta mie - les - tä pois - taa.
 to - a vois', pal - jon kai - kil - le an - teek - si an - tain.
 tel - la vois, min - kä maa - il - ma huo - men - na näyt - tää.
 dal - - lain, uu - det vies - tit taas il - moil - le saa - vat.